

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem ve věci

žalobce: **M. V.,**
bytem K.
zastoupen JUDr. Josefem Kubíkem, advokátem,
sídlem Klatovy, Bezručova 389,

proti
žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí,**
sídlem Praha 10, Vršovická 65

o žalobě proti rozhodnutím žalovaného ze dne 21. 12. 2017, č. j. MZP/2017/520/540 ,

takto :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění :

1. Žalobce se domáhá přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutím rozhodnutí České inspekce životního prostředí, oblastního inspektorátu Plzeň (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 8. 9. 2017, č. j. ČIŽP/4438/2017. Tímto rozhodnutím správní orgán I. stupně uložil žalobci pokutu ve výši 25 000 Kč za spáchání správního deliktu dle § 88 odst. 3 písm. d) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“), neboť v únoru 2016 bez příslušného povolení pokácel dřeviny rostoucí mimo les na pozemcích v k.ú. Jesení.
2. Žalobce v žalobě namítá, že nebyl prokázán rozsah žalobcem pokácených stromů na předmětných pozemcích. Delikt ní odpovědnost za kácení stromů je výhradně dána u

objednatel (vlastníka stromů), který je také odpovědný za zajištění potřebných souhlasů ke kácení. Žalovaný nevyslechl pracovníky objednatel, společnosti Lestra s. r. o., pouze provedl jako důkaz stanoviskem policie.

3. V podání ze dne 28.5.2018 žalobce doplnil, že skutkovou podstatu přestupku je nutné vykládat ve smyslu odpovědnosti takového subjektu, který „z některého z právních důvodů při splnění zákonných podmínek má oprávnění ke kácení stromů“.
4. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobce během správního řízení měnil svá stanoviska a uváděl rozporuplná tvrzení, které nekorespondovala s provedenými důkazy (např. způsob označení stromů určených k těžbě uváděný žalobcem a svědkem T.). Dle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody se přestupku dopustí ten, kdo pokácí bez povolení skupinu dřevin rostoucích mimo les. Objektivní stránku přestupku tvoří jednání spočívající v pokácení skupiny dřevin, odpovědným tak bude ten, kdo pokácení provedl. V novém řízení správní orgán doplnil podklady nejen o vyjádření policie, ale také výsledkem svědka T. a doplněním dalších podkladů, které předložil svědek. Správní orgán I. stupně odstranil vytýkané vady a přezkoumatelným způsobem ozřejmil své závěry o velikosti pokácených dřevin.
5. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.), při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba je nedůvodná.
6. Podle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody se přestupku dopustí ten, kdo pokácí bez povolení nebo závažně poškodí skupinu dřevin rostoucích mimo les. Jazykovým výkladem daného ustanovení lze dojít k závěru, že objektivní stránka přestupku je dána faktickým jednáním, tedy činností, jejímž následkem je pokácení skupiny dřevin. Tedy nikoli takové jednání, které vytváří předpoklady pro kácení dřevin bez zákonem požadovaného povolení. Ostatně osoba pachatele přestupku dle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody je omezena na fyzické osoby, čímž je posílen faktický prvek deliktního jednání. Zde soud poznamenává, že v případě zaměstnance vykonávajícího pracovní činnost není dána přestupková odpovědnost zaměstnance, nýbrž přestupková odpovědnost zaměstnavatele, neboť úkony zaměstnance při jeho pracovní činnosti jsou úkonem zaměstnavatele jak z hlediska soukromoprávního tak veřejnoprávního. K apelu žalobce „čí ruka drží pilu“ soud uvádí, že žalobce je osobou podnikající v oblasti těžby dřevin, a již proto nelze požadavek na ověření zákonných podmínek pro kácení dřevin považovat za nepřiměřený s ohledem na zákonem chráněný zájem na ochranu přírody. Případná přestupková odpovědnost vlastníka dřevin není liberačním důvodem pro pachatele, který dřeviny pokácel. Úvahy žalobce o tom, že je dána přestupková odpovědnost objednatel jím provedených prací jsou v dané věci irelevantní, bez vlivu na právní postavení žalobce.
7. Z obsahu správního spisu (podání žalobce, smlouva o dílo) je patrné, že žalobce podniká v oblasti těžby dřeva a že kácení stromů provedl v rámci své podnikatelské činnosti, proto jeho jednání naplnilo skutkovou podstatu správní deliktu (nyní přestupku) podnikající fyzické osoby dle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny nikoli přestupku nepodnikající fyzické osoby dle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny. Žalobce však v rámci žaloby takový žalobní bod neuplatnil, přitom soud přezkoumá zákonnost napadeného rozhodnutí v mezích žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2

věta první s. ř. s.). Jelikož je objektivní stránka přestupku dle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny i dle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny, tedy jednání a následek – kácení dřevin bez povolení, identická výše uvedená nezákonnost rozhodnutí žalovaného nebránila soudnímu přezkumu v rámci uplatněných žalobních bodů, neboť v obou případech se protiprávního jednání dopustí ten, kdo dřeviny pokácel, slovy žalobce ten, „kdo držel pilu“. Zároveň je třeba uvést, že za přestupek dle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny lze uložit 10x vyšší pokutu, než za přestupek dle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny, případné zrušení žalobou napadeného rozhodnutí by tak nevedlo k posílení právního postavení žalobce, ba právě naopak.

8. Sankční odpovědnost subjektu za přestupek dle § 87 odst. 3 písm. d) zákona o ochraně přírody a krajiny i za přestupek dle § 88 odst. 1 písm. c) zákona o ochraně přírody a krajiny je primárně odvozena od samotné činnosti (poškození či zničení dřevin nebo skupiny dřevin rostoucích mimo les bez příslušného povolení), nikoliv od právního poměru k těmto dřevinám. Stejně tak je irelevantní, který subjekt měl povinnost obstarat povolení dle § 8 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny a tuto povinnost nesplnil (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2011, č. j. 1 As 86/2011-50).
9. Judikatura správních soudů opakovaně dospěla k závěru, že za správní delikty (nyní přestupky) dle § 88 zákona o ochraně přírody a krajiny nese odpovědnost zhotovitel, tedy osoba, která jednání vlastním jménem fakticky provedla. Uvedené vyplývá rovněž ze skutečnosti, že veřejnoprávní objektivní odpovědnost nelze vyloučit soukromoprávní dohodou, tedy odkazem na objednávku, kterou u zhotovitele učinil zadavatel (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, č. j. 9 As 26/2008-73). Zdejší soud neshledal důvody pro odchýlení se od výše uvedených závěrů v posuzované věci.
10. Žalobce dále namítal neunesení důkazní břemene o rozsahu pokácených stromů žalobcem. Žalovaný měl rozsah dřevin, které pokácel žalobce, prokázat tvrzením žalobce v průběhu kontroly, kdy měl činit sporným pouze pokácení jasanu na pozemku par. č. 120 v k. ú. Jesení, který nebyl následně zahrnut do projednání přestupku. Takové zjištění žalovaného je v souladu s obsahem protokolu o kontrole ze dne 31.5.2016. Soud se proto ztotožňuje s úvahou žalovaného o tom, že pozdější argumentace žalobce v průběhu řízení byla pouze účelová, neboť rozsah pokácených dřevin musel být žalobci v průběhu řízení znám, jestliže účinně namítl nepokácení jasanu. Soud zároveň shledává přílehavou úvahu žalovaného o nevěrohodnosti svědka T. z důvodu pozdního trestního oznámení, jakkoliv mu musel být již dříve znám stav dotčených pozemků, resp. dřevin na nich. Nevěrohodnost svědka tak koresponduje s tvrzením žalobce během kontroly a podává ucelený obraz o součinnosti objednatele i zhotovitele při odstranění dotčených dřevin. Správní orgán I. stupně provedl výsledky jednání objednatele, proto je žalobní bod o neprovedení výsledku pracovníků společnosti Lestra s. r. o. v rozporu s obsahem správního spisu a tedy i nedůvodný.
11. Dále žalobce uvedl, že správní orgán I. stupně „nezjistil materiálně nic jiného, než jaké měl informace před zrušením jeho prvního rozhodnutí“. Pokud žalobce hodlal žalobce namítat porušení zásady legitimního očekávání, měl v souladu s § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. uvést, na základě čeho dovozuje, že nebyl respektován pokyn žalovaného o doplnění podkladů správním orgánem I. stupně, jestliže tento takové další podklady doplnil (zejména výsledky svědka). V této části je žalobní bod nesrozumitelný a tudíž soudem neprojednatelný.

12. Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobu za důvodnou, a proto ji zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
13. O náhradě nákladů řízení jeho účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce ve věci úspěch neměl, proto mu náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalovanému žádné náklady řízení nad rámec úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 5. prosince 2018

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce